



НАШІ Нескорені



ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Травень 2014 р.

№ 3(271)

Ціна договірنا



ДЕНЬ ГЕРОЇВ – УКРАЇНСЬКЕ СВЯТО

День Героїв встановлено в пам'ять відважних борців, які загинули у травні – засновника та Провідника Організації Українських Націоналістів, полковника Євгена Коновальця, ідеолога державної самостійності України Миколи Міхновського, керівника української національно-визвольної боротьби 1917–1921 рр. Симона Петлюри.

У цей День українці маніфестують єдність з Українськими Героями, мільйонами відомих і незнаних сьогодні синів України.

Запрошуємо Вас, шановне товариство, разом з родинами, відсвяткувати цей День.

Ось про що і про кого будемо говорити, пригадувати, вшановувати: культ героїзму, самопосвяти, пожертви в ім'я Вітчизни, в ім'я Справи є одним з основоположних в українській історії.

Часу буде замало, щоб назвати бодай частину тих, на кого впродовж віків рівнялись наші предки і на кого сьогодні рівняємося ми – українці. Це й князі київські: Олег Віщий, який звільнив нашу землю від хозарів, і Святослав Завойовник, який навіки позначив Велич України, Володимир Великий, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Роман Мстиславович і Данило Галицький.

Це й князі дружинники, які воліли бути потятими, але не посоромити землі руської.

Звідси бере початок українська державна традиція.

Козаки і гетьмани: Байда-Вишневецький, Наливайко, Сагайдачний, Хмельницький, Богун, Кривоніс, Нечай, Виговський.

Гайдамаки Гонти і Залізняка, опришки Довбуша, повстанці Кармелюка.

Це й ті, яких називали ім'ям Провідників: мазепинці, петлюрівці, бандерівці.

Січові стрільці. Українські повстанці Холодного Яру і Чорного Лісу.

Герої Крут і Базару.

Воїни Української Повстанської Армії під проводом Романа Шухевича.

Шевченко, Леся Українка, Франко, Міхновський і Донцов, Липа і Сціборський, Теліга, Ольжич, Стус...

Наші вимоги:

- визнати вояків ОУН-УПА учасниками національно-визвольної боротьби за державну Незалежність України;

- надати ветеранам ОУН-УПА належні пільги і компенсувати недодаєні за 16 років Незалежності;

- поширювати правду про ОУН-УПА на території держави засобами соціальної реклами, відкритих парламентських слухань, документальних та художніх фільмів, книговидаєння тощо;

- запровадити спеціальний курс вивчення історії ОУН-УПА в усіх навчальних закладах;

- оголосити день створення УПА (14 жовтня, св. Покрови) державним святом;

- назвати вулиці столиці та інших населених пунктів іменами українських Героїв. У Києві мають бути проспекти і вулиці Бандери, Шухевича, Коновальця, Петлюри, Донцова та багатьох інших;

- створити Пантеон Українських Героїв у Києві;
- поширити Культ героїзму, самопосвяти, пожертви в ім'я Вітчизни;

- встановити 23 травня – національне свято – День Героїв.

Приєднуйтеся

Організація Українських Націоналістів (ОУН)

ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ – ЗАСНОВНИК ОУН

Євген Михайлович Коновалець (14 червня 1891, Зашків, Жовківський район, Львівська область – † 23 травня 1938, Роттердам, Нідерланди) – полковник Армії УНР, командант УВО, голова Проводу українських націоналістів (з 1927), перший голова ОУН.*

Народився у вчительській родині.

У 1901–1909 рр. навчався в Академічній гімназії у Львові. З 1909 р. вивчав право на юридичному факультеті Львівського університету.

Початок громадської діяльності

Із студентських років вів активну громадсько-політичну діяльність. У 1910 р. Коновалець брав участь у боротьбі студентства за український університет у Львові, під час якої від рук польського шовініста загинув А. Коцко.

У 1912 р. став секретарем львівської філії «Просвіти», тісно співпрацював з друкованим органом організації – місячником «Письмо з Просвіти», був членом «Академічної громади».

Із 1913 р. як один з лідерів українського студентського руху був обраний до складу головної управи Українського Студентського Союзу, де належав до національно-демократичної секції. Незабаром став членом Української Національно-Демократичної Партії. У 1913 р. як представник від студентства входив до «Тіснішого народного комітету» УНДП (голова Кость Левицький), на засіданнях якого провідні галицькі політики обговорювали і приймали рішення з найактуальніших питань українського політичного життя в Австро-Угорщині.

Найбільший вплив на молодого Коновальця мали Іван Боберський (відомий західноукраїнський педагог та пропагандист спорту), акт Мирослава Січинського та знайомство з наддніпрянською еміграцією (особливо з Дмитром Донцовим).

Війна і полон

На початку Першої світової війни 2 серпня 1914 р. Коновалець був мобілізований до австрійської армії (19 полк Крайової оборони Львова). В червні 1915 р. під час боїв на Маківці Коновалець потрапив у російський полон. У 1915–початку 1916 рр. перебував у таборі для військовополонених у Чорному Яру (між Царицином і Астраханню), а з кінця 1916 – у таборі в Царицині (тепер Волгоград).

Після Лютневої революції 1917 р. в Росії Коновалець разом з галицькими старшинами з табору в Дубовці (неподалік Царицини) А. Мельником, І. Чмолю, Р. Сушком, В. Кучабським, М. Матчаком, Ф. Черником розгорнув широку організаційну і пропагандистську роботу серед полонених-українців.

Приблизно в кінці липня 1917 року Є. Коновалець приїжджає до Києва. Його поява в Києві характеризується

вступом до Комітету допомоги українцям виселенцям (Галицько-Буковинський комітет допомоги жертвам війни) і популяризацією в середовищі Центральної Ради та УГВК ідеї створення окремої західноукраїнської військової одиниці. Діяльність у Києві Є. Коновалець проводить під псевдонімом Є. Блавацький. Вперше під своїм прізвищем Є. Коновалець в протоколі засідання Галицько-Буковинського комітету згадується 28 грудня 1917 р.

Розбудова української армії

Євген Коновалець – полковник Корпусу Січових Стрільців. Київ, 1918 р.

У жовтні-листопаді 1917 р. Коновалець спільно з Р. Дашкевичем та іншими членами Галицько-Буковинського Комітету сформував Галицько-Буковинський Курінь Січових Стрільців, який незабаром перетворився в одну з найбоездатніших частин Армії Української Народної Республіки.

В січні 1918 р. Коновальця після проведення реорганізації Галицько-Буковинського Куреня Січових Стрільців було обрано командиром Куреня Січових Стрільців. У кінці січня – початку лютого 1918 р. частини Січових Стрільців відзначились у ході придушення антидержавного заклоту в Києві та в боях проти більшовицьких військ на підступах до міста. В період діяльності

Української Центральної Ради Січові Стрільці на чолі з Коновальцем фактично виконували функції національної гвардії, забезпечуючи роботу уряду в найскладніші часи української державності. 1–2 березня 1918 стрілецькі частини під командуванням Коновальця спільно з Запорізьким Корпусом та Гайдамацьким Кошем Слобідської України визволили від більшовиків Київ.

З приходом до влади гетьмана Скоропадського полк Січових Стрільців 1 травня 1918 р. на вимогу німецького командування роззброїли та розформували. Є. Коновалець, залишившись у Києві, разом з кількома старшинами здійснював організаційні заходи щодо створення нової стрілецької частини.

В кінці серпня 1918 р. Коновалець отримав від гетьмана П. Скоропадського дозвіл на формування Окремого Загону Січових Стрільців з осідком у Білій Церкві. На початку листопада 1918 Коновалець через Дмитра Дорошенка, а згодом і особисто, вів переговори з гетьманом про умови надання національно-демократичними силами (у тому числі Січовими Стрільцями) підтримки гетьманському уряду та наголошував на недопустимості укладення федеративного



союзу з Росією. В листопаді 1918 Січові Стрільці під командуванням Коновальця підтримали Директорію УНР у повстанні проти влади П.Скоропадського і в Мотовилівському бою 1918 розбили гетьманські частини.

Коновалець брав активну участь у зміцненні боєздатності республіканської армії. В 1918–1919 Коновалець командував дивізією, корпусом і групою Січових Стрільців під час бойових операцій проти більшовицьких і денікінських військ.

Після поразки визвольних змагань

Після прийняття 6 грудня 1919 р. на нараді головного отамана з представниками уряду та військовими керівниками УНР рішення про розформування українських регулярних частин Коновалець видав наказ про самодемобілізацію підрозділів Січових Стрільців.

У листопаді 1919 р. Коновалець потрапив у польський табір для полонених у Луцьку. Навесні 1920 р., звільнившись з ув'язнення, перебрався в Чехо-Словаччину. Намагався у порозумінні з Симоном Петлюрою організувати з інтернованих бійців УГА, що знаходились в Чехословаччині, (дане військове формування визнавало владу Євгена Петрушевича) і українських полонених з таборів у Італії військове формування (ця ідея було малоздійсненна, тому що більшість галичан хотіли повернутись додому) та робив спроби організувати збройне підпілля на окупованих українських землях.

Поразка національно-визвольних змагань 1917–1921 років та чотиристороння окупація України спонукали Коновальця до пошуку нових методів боротьби за незалежність України. В цих обставинах в липні 1920 Коновалець здійснює заходи щодо створення принципово нової організації, яка б в умовах підпілля могла ефективно боротися проти окупаційних режимів. У серпні 1920 р. за безпосередньою участю Коновальця було створено Українську Військову Організацію (хоча сама організація як єдине ціле утворилась лише восени 1921 року. До того часу діяли розрізнені групи в Галичині (колишні старшини УГА та інші військовики) та Коновалець, що був тоді за кордоном.

20 липня 1921 Коновалець повернувся до Львова і очолив Начальну Команду УВО. Був активним противником Другого Зимового походу Армії УНР, розуміючи його безперспективність.

Еміграція

Із грудня 1922 року Коновалець мусив жити в еміграції у Чехо-Словаччині, Німеччині, Швейцарії та Італії.

У листопаді 1927 за ініціативою Коновальця на одній з нарад УВО було вирішено створити єдину революційно-політичну організацію, діяльність якої ґрунтувалась б на націоналістичній ідеології та поширювалась на всі українські землі. 28 січня – 3 лютого 1929 на першому Конгресі українських націоналістів у Відні було створено Організацію українських націоналістів, головою проводу якої було обрано Коновальця.

Наприкінці 1920-х – на початку 1930-х рр. Коновалець, організаційно зміцнивши УВО і ОУН, установив контакти з політичними колами Німеччини, Великобританії, Литви, Іспанії, Італії та організував українські політично-інформаційні служби в багатьох політичних центрах Європи, залучив до співпраці з ОУН широкі кола української еміграції. Здійснив ряд заходів, внаслідок яких були створені осередки ОУН або споріднених організацій у Франції, Бельгії, Канаді, Маньчжурії. За його безпосередньою участю в Америці були засновані Громади Українських Стрільців, що поклали початок Організації Державного Відродження України в США і Українському Національному Об'єднанню в Канаді. З метою підготовки до майбутньої збройної боротьби за

незалежність України за дорученням Коновальця було сформовано військовий штаб та укомплектовано школи з підготовки старшинських кадрів для української армії в Польщі, Чехо-Словаччині, Австрії.

Діяльність Коновальця з розбудови ОУН, яка користувалась всезростаючою підтримкою української молоді, намагання поставити українське питання у Лізі Націй та постійні заходи з налагодження націоналістичного підпілля в УРСР, викликали занепокоєння у більшовицького керівництва в Москві.

Загибель

23 травня 1938 Коновалець загинув у Роттердамі (Голландія) в результаті спецоперації проведеної органами НКВС СРСР. Вбивство Коновальця виконав співробітник НКВС Павло Судоплатов (пізніше – керівник розвідувально-диверсійного управління НКВС СРСР, генерал КДБ). Він зумів увійти в довіру до Коновальця, який вірив в існування в СРСР міцного підпілля. Це «нелегальне угруповання» й «представляв», за придуманою НКВД легендою Судоплатов під псевдонімом «Павлусь Валюх».

Про це інформували особисто Сталіна. У листопаді 1937 Судоплатов прийняв особисто Сталін й поставив задачу розробити план «нейтралізації» керівництва ОУН. Через тиждень у Кремлі Судоплатов доповів план Сталіну, керівнику НКВС Єжову та голові ЦВК УРСР Петровському. Останній заявив, що Коновальцю заочно винесений смертний вирок.

23 травня 1938 Павло Судоплатов передав у Роттердамі в кафе готелю «Атланта» вибухівку, закамфльовану підришниками НКВС під коробку цукерок з українським орнаментом як подарунок «від друзів». Після того як коробка була повернута у горизонтальне положення, вона вибухнула.

Похований на цвинтарі Кросвейк у Роттердамі.

Вшанування пам'яті

На честь Дня народження Євгена Коновальця на його малій Батьківщині у селі Зашків Жовківського району Львівської області проводиться національно-патріотичний фестиваль «Зашків – земля героїв». Також у Зашкові є пам'ятник Євгену Коновальцю, а з будинку, де він мешкав зроблено музей.

В ряді міст України є вулиця Коновальця. Зокрема у Києві, Білій Церкві, Львові, Івано-Франківську, Дрогобичі, Стрию, Тернополі, Луцьку та Рівному.

14 жовтня 1997 року був відкритий Пам'ятник Євгену Коновальцю в Моршині.

10 січня 2010 року був відкритий Пам'ятник Євгену Коновальцю в селі Старі Кути на Прикарпатті.

21 жовтня 2012 року в Івано-Франківську був урочисто відкритий Пам'ятник Євгену Коновальцю.

6 грудня 2012 року у місті Каунас (Литва) на будинку по алеї Свободи (лит. Laisves al. 34), у якому часто бував Коновалець, відкрито меморіальну дошку.

В селі Воля-Задеревацька на одній з білокам'яних стел на алеї борців за незалежність України знаходиться бронзовий барельєф Євгена Коновальця.

Меморіальна бронзова дошка з його барельєфом прикрашає стіну одного з будинків у Львові.

В Івано-Франківську меморіальна дошка з барельєфом Коновальця висить на стіні одного з будинків на вулиці, названій на його честь.

В Києві середня школа №263 названа на його честь.

В ході Євромайдану на честь Євгена Коновальця була названа Перша Київська сотня імені Євгена Коновальця Самооборони Майдану.

ГОЛОСУЄМО ЗА ОЛЕКСАНДРА ШЕВЧЕНКА



**Патріотизм - це не пусті
слова, а конкретні справи!**

**Голосуємо ЗА
Олександра Шевченка –
патріота України,
людину конкретних
справ.**



**ОУН за Олександра Шевченка!
З нами Бог і Україна!**

Організація Українських Націоналістів (ОУН)

**«Нескорена Нація» в інтернеті:
www.neskorena-nacia.com.ua**

Реєстраційне свідоцтво КВ № 428.
Редактор Максим Рубан.
Адреса видання: м. Київ, вул. Гоголівська, 39а.
Тираж 10000 прим.

**ПРОЧИТАВ САМ, ПЕРЕДАЙ ІНШОМУ!
З ХАТИ ДО ХАТИ! З РУК ДО РУК!**